

La programació de músiques urbanes a L'Anuari en Viu

Crònica de les conclusions extretes arran de la taula de debat celebrada en el marc de l'Anuari en Viu

Taula de músiques urbanes dins la jornada de l'Anuari en viu 2020 | Xavier Mercadé

El passat 18 de febrer es va celebrar l'Anuari en Viu, una jornada amb quatre taules rodones que van posar a debat temes com el fenomen dels festivals de música, el bum de les músiques urbanes, els protocols de gènere en programacions musicals i la relació entre festivals i sostenibilitat. En el cas de la taula de debat al voltant de les músiques urbanes, en què hi van participar Luis Martínez (Suricat), Anna Cerdà (BAM Cultura Viva), Ikram Bouloum (L'Afluent) i José Antonio Martos (sala Salamandra), moderada per Luis Hidalgo, els ponents exposen les seves aportacions.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=vmjY0D2gISw>

Anna Cerdà (Bam Cultura Viva)

Cal reformular i redefinir les relacions entre públic i artista, aquest és un dels temes que ens preocupen al BAM Cultura Viva. Preguntem als artistes com es volen veure, com volen que estigui el públic (assegut, dempeus, etc). No ens podem acostar a aquests artistes amb formes paternalistes i condescendents. En termes generals saben què volen, no es tracta tant d'apropiar-te com de compartir amb ells la seva visió.

José Antonio Martos (Sala Salamandra)

Els concerts de hip-hop donen poc marge de benefici a la nostra sala, ja que el seu públic no consumeix a les barres, que són la part principal font d'ingressos de les sales. A la sala no fem

gaires concerts de reggaeton, però en les sessions de discoteca, aquesta és una música que no pot faltar.

Ikram Bouloum (L'Afluent)

Els joves creen les pròpies estructures al marge dels circuits tradicionals. A l'Afluent treballem amb més de 30 col·lectius que organitzen les pròpies activitats. Aquesta mena de projectes defineixen en bona mesura què és la música urbana, que òbviament és una nova forma d'expressió. El gran repte que tenim seria aconseguir espais polifònics? on les fronteres de tota mena estiguessin diluïdes.

Casa setmana a Barcelona hi ha 10 festivals, festes organitzades pels seus propis protagonistes. La gent vol gaudir i fer festa, que són formes d'apropar-se a aquest col·lectiu. Les raons i arguments que lliguen a aquest col·lectiu són absolutament variades: gènere, classe, afinitats musicals, etc. El que resulta molt important per aquestes persones és fer comunitat. Moltes relacions entre ells són digitals, però necessiten contacte en un context de festa que ells mateixos organitzen.

Luis Martínez (Suricat)

La nostra organització ens ha dut a distingir entre el booker i el manager. Abans aquestes figures estaven unificades en una persona, avui en dia s'han diversificat.

Taula rodona l'Anuari en Viu Foto: Arxiu Enderrock

Conclusions de la taula de debat

Les anomenades músiques urbanes no són una etiqueta tancada que es pugui definir amb facilitat, però representen unes músiques que la gent més jove ha fet seves. En cert sentit estem davant d'una revolució que trenca amb les generacions precedents tant en l'estètica, com en la sonoritat i, fins i tot, en la seva manera d'autoorganització. La forma com consumeixen música aquests col·lectius, així com l'oceà d'estímul i ingents quantitats d'informació que reben els joves, determinen una forma de consum i, en conseqüència noves formes musicals, de producció, composició i posada en escena que trenquem amb els estereotips de generacions anteriors. Si el

llarga durada no els diu res és perquè viuen a una altra velocitat.